

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1976 r.

w sprawie warunków, trybu i organów właściwych do wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym uprawnień do tworzenia przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykonywania działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zagraniczna osoba fizyczna lub prawna, zwana dalej „przedsiębiorstwem zagranicznym”, może utworzyć przedstawicielstwo na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia przewidzianego w rozporządzeniu.

2. Przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego może być utworzone dla wykonywania działalności gospodarczej w zakresie handlu zagranicznego, transportu, usług turystycznych i kulturalnych.

§ 2. Przedsiębiorstwo zagraniczne może utworzyć przedstawicielstwo w formie:

- 1) oddziału lub agencji,
- 2) biura informacji technicznej,
- 3) biura nadzoru.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo zagraniczne może utworzyć przedstawicielstwo dla wykonywania działalności gospodarczej w zakresie będącym przedmiotem działania tego przedsiębiorstwa.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być prowadzona we współpracy z właściwymi polskimi przedsiębiorstwami i instytucjami.

§ 4. Zezwolenie wydaje się przedsiębiorstwu zagranicznemu, jeżeli uzasadnia to wielkość jego obrotów z polskimi przedsiębiorstwami i instytucjami oraz powiązania kooperacyjne.

§ 5. 1. Oddział lub agencja przedsiębiorstwa zagranicznego mogą być utworzone dla prowadzenia działalności określonej w § 1 ust. 2.

2. Biuro informacji technicznej przedsiębiorstwa zagranicznego może być utworzone dla prowadzenia działalności w dziedzinie informacji naukowo-technicznej w zakresie określonym w § 1 ust. 2.

3. Biuro nadzoru przedsiębiorstwa zagranicznego może być utworzone dla prowadzenia nadzoru nad realizacją kontraktu zawartego między przedsiębiorstwem zagranicznym a polskim przedsiębiorstwem handlu zagranicznego.

§ 6. Przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego może być uprawnione do prowadzenia składu konsygnacyjnego i świadczenia odpłatnych usług technicznych w zakresie będącym przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa.

§ 7. Przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego może zatrudniać:

- 1) obywateli polskich stale zamieszkałych na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na podstawie skierowania wydanego przez terenowy organ administracji państwowej,

- 2) obywateli obcych będących pracownikami tego przedsiębiorstwa, którzy uzyskali legitymacje uprawniające do wykonywania czynności zawodowych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 8. Przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego jest obowiązane:

- 1) przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 2) używać na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nazwy i siedziby przedsiębiorstwa oraz nazwy przedstawicielstwa i jego siedziby również w języku polskim, zgodnie z wydanym zezwoleniem,
- 3) prowadzić księgowość również w języku polskim i w walucie polskiej, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 4) bieżąco opłacać podatki i opłaty zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 5) mieć rachunek w Banku Handlowym w Warszawie S.A. i dokonywać wszelkich rozliczeń i płatności zgodnie z polskimi przepisami dewizowymi.

§ 9. 1. Zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie handlu zagranicznego wydaje Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej, a w innym zakresie wymienionym w § 1 ust. 2 właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

2. Zezwolenie powinno zawierać:

- 1) określenie nazwy i działalności przedsiębiorstwa zagranicznego, któremu zostaje udzielone zezwolenie,
- 2) określenie rodzaju przedstawicielstwa i zakresu rzeczowego jego działalności,
- 3) nazwę miejscowości, w której przedstawicielstwo będzie miało siedzibę, oraz nazwy miejscowości, w których będą istniały pomocnicze placówki przedstawicielstwa,
- 4) określenie terminu ważności zezwolenia,
- 5) inne warunki, jeżeli potrzeba ich określenia wynika z charakteru działalności przedstawicielstwa.

3. Zezwolenia udziela się na pisemny wniosek przedsiębiorstwa zagranicznego.

§ 10. 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie oddziału lub agencji przedsiębiorstwa zagranicznego lub biura informacji technicznej powinny być dołączone:

- 1) wyciąg z rejestru handlowego dotyczący danego przedsiębiorstwa zagranicznego wraz z przekładem na język polski, poświadczony przez właściwą ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa zagranicznego polską misję dyplomatyczną lub urząd konsularny,
- 2) oświadczenie właściwych organów przedsiębiorstwa zagranicznego o zamiarze utworzenia przedstawicielstwa na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wraz z przekładem na język polski, poświadczane przez właściwą ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa zagranicznego polską misję dyplomatyczną lub urząd konsularny,

3) oświadczenie właściwych organów przedsiębiorstwa zagranicznego stwierdzające, iż przedstawicielstwo w swojej działalności na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będzie przestrzegało polskich przepisów prawnych, wraz z przekładem na język polski, poświadczone przez właściwą ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa zagranicznego polską misję dyplomatyczną lub urząd konsularny.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie biura nadzoru przedsiębiorstwa zagranicznego powinny być dołączone:

- 1) oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz
- 2) oświadczenie właściwego polskiego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego stwierdzające celowość utworzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej biura nadzoru przedsiębiorstwa zagranicznego w związku z realizacją zawartego kontraktu.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane, jeżeli biuro nadzoru zostało utworzone na podstawie kontraktu zawartego między przedsiębiorstwem handlu zagranicznego a przedsiębiorstwem zagranicznym.

§ 11. 1. Zezwolenie wydaje się na czas określony.

2. Na pisemny wniosek przedsiębiorstwa zagranicznego ważność zezwolenia może być przedłużona na dalszy czas określony. Wniosek składa się nie później niż na trzy miesiące przed upływem ważności zezwolenia.

3. Do wniosku o przedłużenie ważności zezwolenia na prowadzenie biura nadzoru powinno być dołączone oświadczenie określone w § 10 ust. 2 pkt 2.

§ 12. Zezwolenie wygasa, jeżeli:

- 1) przedstawicielstwo nie zostało utworzone w ciągu trzech miesięcy od daty wydania zezwolenia,
- 2) przedsiębiorstwo zagraniczne przestało istnieć,
- 3) upłynął termin, na jaki zezwolenie zostało wydane,
- 4) nie została uregulowana w terminie i w ustalonej wysokości opłata skarbową, o której mowa w § 14.

§ 13. 1. Zezwolenie może być cofnięte przez Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej w po-

rozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych niezależnie od tego, przez jaki organ zostało wydane, jeżeli przedstawicielstwo nie dotrzymuje warunków zezwolenia albo narusza przepisy rozporządzenia lub inne przepisy prawne obowiązujące na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Cofnięcie zezwolenia może nastąpić po upływie sześciu miesięcy od zawiadomienia przedsiębiorstwa zagranicznego o zamiarze cofnięcia zezwolenia.

§ 14. Za wydanie zezwolenia i przedłużenie jego ważności pobiera się opłatę skarbową ustaloną w odrębnych przepisach.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa zawarta pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a innym państwem postanawia inaczej.

§ 16. W zakresie uregulowanym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy:

- 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1928 r. w sprawie warunków dopuszczenia zagranicznych spółek akcyjnych oraz komandytowo-akcyjnych do działalności na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. Nr 103, poz. 919),
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o warunkach dopuszczania zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. Nr 31, poz. 281).

§ 17. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą oddziałów i przedstawicielstw banków zagranicznych, do których ma zastosowanie przepis art. 61 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108).

§ 18. Pozostają w mocy zezwolenia na utworzenie przez przedsiębiorstwa zagraniczne przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wydane przed wejściem w życie rozporządzenia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 lutego 1976 r.

w sprawie zasad i trybu pokrywania przez zakłady pracy wydatków na świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Na podstawie art. 44 i w związku z art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 20, poz. 105), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydatki na świadczenia przysługujące od zakładu pracy z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, a mianowicie wydatki na jednorazowe odszkodowania z tytułu stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, świadczenia wyrównawcze oraz odszkodowania za przedmioty utracone lub uszkodzone, obciążają koszty zakładu pracy i są pokrywane:

- 1) w przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielczych i przedsiębiorstwach organizacji społecznych — ze środków obrotowych,

- 2) w bankach i zakładach ubezpieczeń majątkowych i osobowych — ze środków przeznaczonych na finansowanie działalności eksploatacyjnej,

- 3) w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych), w związkach spółdzielni, w organizacjach społecznych, politycznych i zawodowych, w zakładach budżetowych i gospodarstwach pomocniczych oraz w innych jednostkach organizacyjnych prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego — ze środków przeznaczonych na finansowanie ich działalności,

- 4) w jednostkach budżetowych — z kredytów budżetowych.

§ 2. 1. Obowiązek wplacania przez zakłady pracy Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych należności stanowiących zwrot świadczeń wypłacanych przez ten zakład z ty-